

Debrecen, 1894. december 20. – Debrecen, 1968. július 13.

Alkalmazotti családból származott, apja a MÁV-nál dolgozott főkalauzként. 1913-ban érettségizett a Debreceni Református Kollégiumban. Egyetemi tanulmányait a budapesti, majd a debreceni tudományegyetem bölcsészkarán folytatta, 1922-ben magyar–német szakon szerzett tanári diplomát. Közben az első világháborúban négy évig katona, majd hadifogoly Franciaországban. 1919-ben tért vissza Debrecenbe. 1922-től 1939-ig a debreceni Fiú Felsőkereskedelmi Iskola tanára. Jelentős irodalomszervező tevékenységet fejtett ki, 1927-től az Ady Társaság ügyvezető elnöke. Szoros kapcsolatban állt a népi írók mozgalmával. Részt vett a Válasz folyóirat megalapításában. 1933–1934-ben Kardos Lászlóval közösen szerkesztette az Új Idők című könyvsorozatot. A harmincas évek közepén Bajcsy-Zsilinszky Nemzeti Radikális Pártjába lépett be, majd vele együtt 1936-ban csatlakozott a Független Kisgazdapárthoz. 1938-ban a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium végelbánást indított ellene; 1939-ben önként lemondott állásáról. A Dóczi Leánygimnáziumban helyezkedett el. 1938-ban lemondott az Ady Társaság ügyvezető elnöki tisztéről is. 1941–1942-ben főmunkatársa a Tiszántúl című baloldali politikai napilapnak. 1944-ben, a német megszállás idején letartóztatták. A front átvonulását Debrecenben élte át. Az Ideiglenes Nemzetgyűlés előkészítő bizottsága 1944. december 14-én megbízta a képviselői választások megszervezésével és lebonyolításával Miskolcon, Diósgyőrött, Gyöngyösön és Egerben. A Debreceni Nemzeti Bizottság 1944. december 15–16-i ülésén delegálta az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Szerkesztésében jelent meg a háború utáni első szépirodalmi folyóirat, a Magyarok. Másokkal együtt újjászervezte az Ady Társaságot, részt vett a Magyar–Szovjet Művelődési Társaság debreceni szervezetének megalakításában, tagja lett a Magyar Írók Szövetségének. 1945 januárjától tankerületi főigazgató, majd 1952-től a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem magyar irodalomtörténeti tanszékének vezetője. Bekapcsolódott a kisgazdapárt debreceni szervezetének újjászervezésébe is, de hamarosan szembekerült a Vásáry-csoporttal, 1945 májusában kizárták a pártból. 1945 szeptemberében belépett a Nemzeti Parasztpártba. 1950-től a Magyar Dolgozók Pártja, majd a Magyar Szocialista Munkáspárt tagja. 1952-ben lett az irodalomtudományok kandidátusa. 1964-ben ment nyugdíjba.